

Déu vos salve Misser Tony-

=====

Tres quarts de vuit, faré tard a misa. De pressà una ullada al mirall: Déu meu, que groga estic, semblo una Mater Dolorosa amb aquesta mantellina tan tupida i aquest color frencada. No dormo bé i sempre somnio que Tony...

El llibre de missa, els rosaris, els céntims per la cadira. Anèm!

— Qué és aquest bugit, Paula? El pare encara dorm!

— Si comino de puntetes...

— De puntetes? ~~Si~~ Taconeges més que la Rosario / l'António!

— Fins després, mare.?

— Pensa en les lioneses!?

No arribaré ni el Kyrie. El pare Bonsoms diu que si s'hi arriba abans de descobrir el calzer la missa val.

— Bon dia, senyoreta Paula,"

— Bon dia senyora Gertrudis."

Qué vol dir aquest somriure irònic de la portera? Potser s'imagina que tinc cita amb el Tony? Es molt suspicaç la senyora Gertrudis quan no es tracta de descobrir la brutícia de l'escala... ~~si fos una carta o una conversa entre veïns...~~ Però m'hi va veure aquell dia amb el Tony i justament en l'instant que... Encara deu dormir, pobret!

Com que té la mania d'escriure els seus poemes entre la una i les tres de la matí-
nada...M'agradaria veure'l dormir! Les parpelles closes,els llavis entreoberts...
Ai!,aquest auto ha estat en un tris que...

" No badis, nena!"

" Badar? I ara, qui et fa anar tan depressa gamarús? "

Fa un dia meravellós ,m'agradaria estar prop del mar amb el Tony,tots dos sols
en una platja deserta. El mar és embriagador i si l'aigua es belluga poc fa bo de
banyar-s'hi.

L'aigua beneida es tebia com si l'haguessin escalfat.En nom del Pare,del Fills ,
de...Ui,quanta gent,hauré d'empenyer per fer-me pas. La missa ja és començada .Sem-
bla que allí hi ha una cadira vuida.

" Em permet ,senyora? Gràcies."

A la fi agenollada als ~~teus~~ ^{vostres} peus,Senyor! Crec que tot just diu el Kyríe.El rostres
entre les mans per a no distreure'm. Fan olor de violeta,és el savó que va regalar-
me el Tony." Les teves mans son d'allò més boniques,Paula" Perdó Senyor,he vingut
a oir missa,a complir la penitència,a combregar...Ahir vespre,a les set,estava prou
penadida de tot allò,disposada a esmenar-me.Li ho vaig dir al capellà. Oh,Tony,Tony,
ja ho sé que tu no ho vols que m'esmeni.Tu vols...Oh,perdó Déu meu! Si no fos per

la primavera! Quina piuladissa d'ocells al clustre i aquest perfum de lilà o de xeringuilla.

Quants parenostres em va donar ~~pe~~ penitència? Cap pareneostre, deu avemaries. Déu vos salve Maria, la més pura de totes les verges, En presència de l'Esperit Sant que corona l'altar i dels angels, querubins i serafins que l'acompanyen, jo m'acuso d'estimar a un home amb passió. Oi més, m'acuso de no poder creure que això sia un pecat. Si jo l'estimo i ell m'estima, quin pecat hi ha en besar-nos? L'amor no pot ~~esser~~ ser un pecat! Encara que jo li lliurés el meu cos, no per a gosar jo sino per a que ell gosés, seria un pecat? Es difícil comprendre-ho.

Haig de complir la penitència que em fou donada. Déu vos salve, Maria, plena de gràcia, el Senyor és amb Vos i beneïda sou Vos entre....Li vaig dir al capellà que ens havíem besat moltes vegades, em feu prometre que no hi tornaria mai més. Li vaig prometre pero hi tornaré, es clar que hi tornaré, potser aquesta ~~tarde~~ ^atarde..

Oh, Mare del Cel, Verge misericordiosa, Vos que sou dona digueu-me si tinc reó... Em somriu, i la coloma de l'Esperit Sant ha mogut les ales i els angelets estan a punt de posar-se a volar només d'haver oït la paraula AMOR. Tot és amor en el cel i en la terra!

Qué és aquest sorroll de cadires? La gent seu, jo no. Jo restaré agenollada. Diré les deu avemaries. Déu vos salve, Maria, plena de gràcia, el Senyor és amb Vos....

Quin perfum de xeringuilla, fins mareja. D'on deu venir? La porta del claustre és oberta pero no veig sino un llimoner. Que n'es d'hermós un llimoner! I quina flaira la seva flor! No crec que floreixi en aquesta época, encara que no sé... Déu vos salve Maria, plena de gràcia, el Senyor és amb Vos i beneïda sou Vos entre totes les dones i beneït és el fruit del vostre sant ventre, Jesus. Santa Maria, mare de Déu pregueu per nosaltre pecadors ara i en la hora de la nostra mort... La nostra mort? La meva mort? Jo no vull morir, la vida és tan deliciosa! Senyor, féu que no mori mai, féu que en l'altre món(si és que fatalment tinc d'anar-hi) continui la vida tan maravellosament perfecta com aquí, que el cel sia tan blau, les flors tan perfumades i els ocells tan xerraires i el Tony tan enamorat... Quantes hores falten per a la nostra cita? Em va dir a les sis, a la porta de l'estació de França, sortida de viatgers. Així si algú em veu diré que estava esperant unes amigues que arribaven. La mare no hi creu gaire en les meves companyes de les tardes de diumenge. Fa temps que sospita alguna cosa pero no diu res. Deu esperar atrapar-m'hi. Que festegi no li desagrada el que li fa menys gràcia son aquestes amoretes amb xicots que no tenen pervindre, que no van tot seguit a parlar amb els pares... Qué els diria als pares el Tony? "Estimo la seva filla pero no m'hi puc casar porque no guanya prou diner." No guanya prou diner el Tony i el que és pitjor: fa versos! Ai si la mare sap que fa versos, me'n hauré

de sentir de seques i de verdes!

Altre cop remor de cadirès, la gent s'aixeca: l'Evangeli!

" En aquell temps Jesus digué aquesta paràbola als fariseus : Un home preparava un gran sopar. Hi va convidar a molta gent i, a l'hora de sopar envià el seu servent a dir als invitats que hi anessin perquè tot estava a punt. Però Tots, unanimitment, començaren d'excusar-se"

Con canten els ocells, ^{en el claustre)} amb prou felnes em deixen oir el capellà .

" I un altre li va dir: Jo he comprat un parell de bous i vaig a provar-los. Excusa'm, t'ho prego. "

Aquell dia que Tony no volgué acompanyar-me a missa va dir aquestes mateixes paraules: "Excusa'm, t'ho prego" Tony és poc devot però és tan bo...

" Ves pels camins i al llarg de les cledes i fes venir la gent a fi ~~de~~ que la meua casa s'ompli. Car jo us ho dic, cap d'aquells homes que han ~~vingut~~ estat invitats a la meua taula, no s'hi asseuràn."

Oh, bon Jesus, tu parlaves als fariseus i jo, com un fariseu! més, no seuré a la teua taula! No en soc digna.

Estic contenta de seure ^{aquí,} sem començava a marejar, Deu ser el perfum de les flors i la calor. No passa ni un alè d'aire, el llimoner sembla de ~~cartró~~ ^{cartró}

Crec que només he dit una avemaria: Déu Vos salve, Maria plena...

Juraria que he fet una becaineta. En quin moment som de la missa? Gràcies a Déu encara no som a l'elevació.

Ara s'aixeca la marinada. Les fulles del llimoner es mouen, quina remor més deliciosa fan els arbres del clustre! Mentre no s'espatlli el temps... El Tony sempre vol anar al parc diu que li fa l'efecte que es troba lluny de Barcelona. ^{an}irem darrera d'aquell bosquet de bambu, haurem d'esperar que es faci fosc i després arribo tard a casa i la mare em renya. Els dies son llarguissims ara ⁱ sempre passa algú prop del bosquet... El Tony es posa tan pesat... "Ve algú deixa'm Tony!" " Ai, Paulina si m'estimessis... Es que tu no m'estimes prou!" Que no l'estimo prou, Tony !el meu Tony!

L'escolà agita la campaneta: l'elevació.

" Senyor meu, Déu meu, Salve Víctima saludable oferta per a mi i per ^a tot el llinatge humà en el patíbul de la Creu ."

Oh, Senyor, en aquest solemníssim moment us demano que tingueu misericordia de mi, pobre pecadora, Ajudeu-me a penadir-me de les meves faltes, doneu-me **força** per a que sense deixar d'estimar ^{el} Tony pugui amar-vos i adorar-vos a Vos, pel damunt de tot.

" Salve, sang preciosa que brolla de les ferides de Nostre Senyor clavat en creu, i esborra els pecats del món. "

Ara que estic agenollada resaré les deu avemaries de la penitencia. Déu vos, salve Maria, pleba de gràcia, el senyor és amb Vos i beneida sou vos entre totes les dones... Les dones! La Conçol i la Teresa fan veure que s'alegren del meu festeig pero en realitat m'envegen. Elles també, com aquella mosca morte de la Roser amb els cabells destenyits, que fins i tot davant meu se'l mirava amb ulls d'ovella moribonda, tractarien de pendre-me'l si gosessin. Ai, Déu me'n lliur'hi! No més de pensar-hi se'm posa un nus a la gola. Qué seria la vida sense Tony? No hi hauria claror al cel, ni música a la terra, ni els ocells cantarien ni les flors perfumarien ni el menjar no tindria gust... Cal que compri una coca ensucrada per esmorzar i les lioneses que m'ha encarregat la mare.

Déu vos salve, Maria, plena de gràcia, el Senyor és amb Vos i beneida sou Vos entre totes les dones i beneit és el fruit... el fruit de l'amor, el fruit del pecat, el fruit del matrimoni... Tony jo vull que el nostre fruit sia el del matrimoni.

Qué és aquesta claror sobtada? Sembla quelcom sobrenatural. Travessa les vidrieres policromades, illumina l'altar, Tot es transforma, tot lluu i s'anima, es com una resurrecció. Aquell raig verdós que banya el rostre de Sant Ignaci li dona un aire cada-vèric mentre aquell reclinadori, objecte vulgar purament funcional, sota el raig carmesi que l'amara s'ha convertit en un objecte sumtuós digne d'un bisbe o d'un ear-

denal.

Altre cop l'enrenou de cadires. Es posen drets, caminen, on van ara? Ah, a combregar! I jo no he resat les deu ayemaries i no estic penadida d'haver besat Tony!

• Em permet?

Aquesta velleta porta la serenitat pintada al rostre, es sent lliure de culpes, digna del pa eucarístic. Com l'envejo! Ha passat per a ella l'època de l'amor pecaminós, de les terribles temptacions! Ahir o aquest matí ha confessat els seus humils pecats : murmuracions, mals pensaments, enveja, un poc de gula... I el capellà l'ha absolt, li ha posat una penitència qu'ella ha complert i ara pot anar a l'altar amb pas mesurat i segur i acostar-se a la Taula de la qual parlava l'evangelista. Jo no puc acostar-m'hi perque quan Ell m'hi va convidar jo no pensava sino en el Tony i no hi vaig acudir. Tots unaniment començaren d'excusar-se" Jo ni tant sols m'he excusat!

Vellesa, refugi de pau per aquells que han estimat massa. Oh com t'envejo humil velleta! Envejar-la? No, no dec enganyar-me. Ser jove és meravellós. T'estimo oh, joventut tresor incalculable.

Perdó Senyor, Perdó Verge Maria, ~~M~~are puríssima de les criatures, Mare sense pecat original.... Vos sou dona, vos podeu comprendre'm!

La benedicció.

En nom del Pare, del Fill, de l'Esperit Sant...

La gent es precipita a la sortida com si fessin tard. La majoria no deuen tenir res a fer, el cas es sortir els primers al claustre. Jo fins les sis no tinc pressa: estació de França, sortida de viatgers... Les deu avemaries ja les resaré un altre dia. Fet i fet hauré de tornar a confessar...

Quin cel més blau! Quina brisa més deliciosa! El clustre està ple d'ocells, i com xisclen! Tots deuen estar enamorats!

M'agrada de tornar a casa a peu. No em descuido d'alguna cosa? La coca ensucada i les lioneses!

Aurora Bertrana.